

РЕШЕНИЕ

№ 3501

гр. София, 27.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 162 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: РУМЯНА З. ЗАПРЯНОВА

при участието на секретаря АНЕЛИЯ Н. ГЕОРГИЕВА
като разглежда докладваното от РУМЯНА З. ЗАПРЯНОВА Гражданско дело
№ 20221110144595 по описа за 2022 година

Производството е образувано по иск, предявен от М. В. Д., ЕГН *****, с адрес в ****, чрез адв. К. Н. – АК - София, със съдебен адрес в *** против А. Е. Д., ЕГН *****, с адрес в ***

Твърди се в исковата молба, че на 30.06.2016 г. между ищеца и ответника е сключен предварителен договор за покупко - продажба на апартамент № 38 с идентификатор № 68134.1381.2069.4.38, находящ се в *****, със застроена площ от 88.01 кв. м., заедно с избено помещение № 4 и 5.613 % идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху поземления имот, в който е построена сградата. Уговорената продажна цена на имота е в размер на 55 000 EUR (петдесет и пет хиляди евро). При сключването на предварителния договор, ищецът в изпълнение на задължението по чл. 2.1.1. от същия е заплатил на ответника като първа вноска сума в размер на 11 000 EUR (единадесет хиляди евро), от които 5 500 EUR (пет хиляди и петстотин евро) са уговорени като задатък.

В уговорения срок не е сключен окончателен договор, тъй като върху имота са заявени по исков ред собственически права от трето лице. С оглед неизпълнението на задължението на ответника – продавач по предварителния договор за сключването на окончателен такъв, ищецът е поискал връщането на дадената парична сума в размер на 11 000 евро, но ответникът е отказал, поради което М. Д. е упражнил правото си да развали предварителния договор и е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, с което претендира връщане на двойния размер на платения задатък. Въз основа на заявлението е образувано частно гражданско дело № 71513/2016г. по описа на Софийски районен съд, 48-ми състав. Заявлението е уважено и срещу ответника е издадена заповед за изпълнение и изпълнителен лист. Въз основа на изпълнителния лист е образувано изпълнително дело № 20178610400408 по описа на ЧСИ В., рег. № 861 на НК и в срока за доброволно изпълнение ответникът и длъжник по изпълнителното дело А. Д. е превел по сметката на съдебния изпълнител сумата от 28 914,98 лева, представляваща пълния размер на задължението му по изпълнителното дело - главница, лихви, разноски.

По възражение на ответника срещу издадената заповед за изпълнение, пред СГС е

образувано ч. гр. д. № 8487/2017 г. на СГС, ГО, IV А състав и с определение № 24544 от 25.09.2017 г. по горепосоченото дело съдът е приел възражението на ответника срещу издадената заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК от 19.12.2016 г. по ч. гр. д. № 71513/2016 г. по описа на СРС, 48 състав, спрял е изпълнението по издадената заповед и е върнал делото на СРС за изпълнение на процедурата по чл. 415 от ГПК. В едномесечния срок ищецът е предявил иск за установяването на вземането си, предмет на заповедното производство, по която е образувано гр. д. № 39780 по описа за 2018 г. на СРС, 48 състав. С решение № 173361 от 22.07.2019 г. по гр. д. № 39780/2019 г. на СРС, I-во ГО, 48-ми състав искът е уважен и е признато вземането на М. Д. спрямо А. Д. за сумата от 21 514 лв., представляваща двойния размер на дадения от ищеца задатък по предварителния договор. Решението е обжалвано от ответника и е отменено с решение по въззивно гр. д. № 13976 по описа за 2019 г. на СГС, IV-Б състав, с което искът е отхвърлен. Решението на въззивната инстанция не е допуснато до касационно обжалване.

След влизане в сила на Решение № 261576 от 03.12.2020 г. по гр. д. № 13976 по описа за 2019 г. на СГС, IV-Б състав, ответникът се е снабдил на 15.07.2022 г. с обратен изпълнителен лист срещу М. В. Д., ЕГН ***** за заплащане на сумата от 8518,94 лв. от 27.04.2017 г., разпределени на 26.04.2017 г. и сумата от 20 396,04 лв., разпределени на 18.07.2017 г. - събрани по изпълнително дело № 20178610400408 по описа на ЧСИ Д. В., рег. № 861 на КЧСИ, Въз основа на издадения обратен изпълнителен лист е образувано изпълнително дело № 20229200400320 по описа на ЧСИ Й.М., рег. № 920 на КЧСИ спрямо М. В. Д., ЕГН ***** , след което е изпратена и покана за доброволно изпълнение № 3031/26.07.2022 г. и е наложен запор върху банковите му сметки.

Като излага горните обстоятелства, М. Д. моли да бъде осъден ответника да му заплати сумата от 11 000 евро с левова равностойност от 21 514 лв., като получени на отпаднало основание – развален предварителен договор за покупко – продажба на недвижим имот.

С исковата молба ищецът представя писмени документи, които моли да бъдат приобщени към доказателствения материал по делото.

В съдебно заседание ищецът, чрез процесуалния си представител, поддържа предявения иск и направените доказателствени искания. Навежда допълнителни съображения, във връзка с възражението на ответника за изтекла погасителна давност, направено с отговора на исковата молба. Представя допълнително писмени доказателства. Моли за допускане на изменение на иска по реда на чл. 214 от ГПК, което искане е отхвърлено.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът депозира отговор на исковата молба, с който оспорва предявения иск. Сочи се в отговора, че процесният предварителен договор е развален от ищеца на 11.10.2016 г., а производството по настоящето дело е образувано по искова молба, депозирана на 17.08.2022 г. В този смисъл от датата настъпване на изискуемостта на процесното вземане до датата на подаване на исковата молба е изтекъл срок по-дълъг от пет години, поради което ответникът прави възражение за изтекла в негова полза погасителна давност.

С отговора ответникът не ангажира доказателства и не изразява становище по доказателствените искания на ищеца.

В съдебно заседание ответникът, чрез пълномощника си, поддържа направените в отговора възражения. Не ангажира доказателства.

Въз основа на събрания по делото доказателствен материал, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

На 30.06.2016 г. между ищеца, като купувач и ответника, като продавач, е сключен предварителен договор за покупко - продажба на апартамент № 38 с идентификатор №

68134.1381.2069.4.38, находящ се в *****, със застроена площ от 88.01 кв. м., заедно с избено помещение № 4 и 5.613 % идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху поземления имот, в който е построена сградата. Уговорената продажна цена на имота е в размер на 55 000 EUR (петдесет и пет хиляди евро), а при сключването на предварителния договор, ищецът в изпълнение на задължението по чл. 2.1.1. от същия е заплатил на ответника като първа вноска сума в размер на 11 000 EUR (единадесет хиляди евро), от които 5 500 EUR (пет хиляди и петстотин евро) са уговорени като задатък. Обстоятелството, че продавачът по предварителния договор А. Д. е получил сумата от 11 000 EUR се удостоверява с подписите върху договора и не се оспорва от ответника.

Предварителният договор е развален от М. Д. с връчването на нотариални покани до продавача и считано от 11.10.2016 г., тъй като върху имота, предмет на предварителния договор са заявени собственически права и е вписана искова молба.

След развалянето на предварителния договор, М. Д. е депозирал заявление по чл. 410 от ГПК, с което претендира заплащането на двойния размер на дадения от него задатък, т.е. сумата от 11 000 EUR. Заявлението е уважено и е издадена заповед за изпълнение против ответника. В законовия срок не е постъпило възражение срещу заповедта, респ. е издаден изпълнителен лист, въз основа на който М. Д. е образувал изпълнително дело № 408 по описа за 2017 г. на Частен съдебен изпълнител Д. В., рег. № 861 и район на действие – Софийски градски съд. Не се спори между страните, че в срока за доброволно изпълнение ответникът е превел по сметка на съдебния изпълнител сумата от 28 914,98 лв.

А. Д. депозира възражение по реда на чл. 423 от ГПК против издадената срещу него заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, поради което и след указания на съда, М. Д. предявява иск за установяване на вземането си за връщане в двоен размер на дадения от него задатък по предварителния договор т.е. за сумата от 11 000 EUR. Въз основа на предявения иск е образувано гражданско дело № 39780 по описа за 2018 г. на Софийски районен съд, 48-ми състав. С първоинстанционното решение исковата претенция на М. Д. е уважена, но решението е обжалвано от А. Д. и е отменено с решение № 261576 от 03.12.2020 г., постановено по въззивно гражданско дело № 13976 по описа за 2019 г. на Софийски градски съд, IV-Б състав и искът е отхвърлен изцяло. Решението на въззивната инстанция не е допуснато до касационно обжалване с определение № 605 от 04.07.2022 г. по гражданско дело № 4848 по описа за 2021 г. на Върховен касационен съд, III-то гражданско отделение. Следователно с влязло в законна сила на 04.07.2022 г. съдебно решение е отхвърлена исковата претенция по чл. 93 ал. 2 от ЗЗД на М. Д. против А. Д. за признаване на вземането му в размер на 11 000 EUR, представляващо двойния размер на дадения от М. Д. задатък по предварителния договор за покупко – продажба на недвижим имот, сключен на 30.06.2016 г. След влизане в сила на решението е издаден обратен изпълнителен лист от 15.07.2022 г., с който М. Д. е осъден да заплати на А. Д. сумата от 8 518 лв. от 26.04.2017 г., разпределена на 26.04.2017 г., от които 7 881,43 лв. в полза на вискателя и 637,51 лв. в полза на ЧСИ Д. В. и сумата от 20 396,04 лв. от 18.07.2017 г., разпределени на 18.07.2022 г., от които 18 903,67 лв. в полза на вискателя и 1 492,37 лв., събрани по изпълнително дело № 20178610400408 по описа на ЧСИ Д. В. с рег. № 861 на КЧСИ и район на действие СГС.

Въз основа на обратния изпълнителен лист е образувано изпълнително дело № 320 по описа за 2022 г. на Частен съдебен изпълнител Й.М., рег. № 920 и район на действие – Софийски градски съд. На 29.07.2022 г. М. Д. е превел по сметка на съдебния изпълнител сумата от 19 270 лв. във връзка с горепосоченото изпълнително производство.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира предявеният осъдителен иск за допустим, но неоснователен, предвид следните правни доводи:

Исковата претенция е предявена от и против правоспособни физически лица при липсата на отрицателни и наличието на положителни процесуални предпоставки.

Разгледан по същество, искът е неоснователен.

Не се спори между страните, а и от писмените доказателства по делото се установява по категоричен начин фактическият състав обуславят правото на ищеца да получи сумата от 11 000 EUR, като дадена на отпаднало основание. Между ищеца и ответника е сключен предварителен договор за покупко – продажба на 30.06.2016 г. В деня на сключването на предварителния договор купувачът М. Д. е заплатил на продавача А. Д. сумата от 11 000 EUR. Предварителният договор е развален от ищеца на 11.10.2016 г. Следователно считано от 12.10.2016 г. за М. Д. е възникнало правото да получи дадената от него парична сума, тъй като основанието за престирането ѝ е отпаднало – развален предварителен договор за покупко – продажба на недвижим имот. Датата, на която вземането на ищеца против ответника за връщане на даденото на отпаднало основание е станало изискуемо е датата, следваща тази на развалянето на предварителния договор т.е. 12.10.2016 г. Считано от тази дата до датата на подаване на исковата молба – 17.08.2022 г. е изтекъл срок по - дълъг от пет години, който е общия давностен срок по чл. 110 от ЗЗД, приложим към вземанията по чл. 55 ал. 1 от ЗЗД.

Спорен между страните е въпросът дали след развалянето на предварителния договор до подаването на исковата молба, въз основа на която е образувано настоящето производство са извършвани действия, годни да прекъснат погасителната давност. Сочените такива от ищеца са подаването на заявление по чл. 410 от ГПК и последващата искова молба, с която претендира връщане на задатък в двоен размер, плащането от ответника на сумата от 28 914,98 лв. в хода на изпълнително дело № 408 по описа за 2017 г. на Частен съдебен изпълнител Д. В. и депозирането на възражение по чл. 423 от ГПК от страна на ответника.

Съгласно разпоредбата на чл. 116 от ЗЗД погасителната давност се прекъсва с признаването на вземането от длъжника, с предявяване на иск или възражение или на искане за почване на помирително производство и с предприемане на действия по принудително изпълнение.

Предявяването на вземането по реда на чл. 410 от ГПК и чл. 422 от ГПК е действие, годно да прекъсне давността, но съгласно чл. 116 б. „б“ изр. второ от ЗЗД, когато искът не е уважен давността не се смята прекъсната. Следователно инициранните от М. Д. заповедно и последващо исково производства, предвид отхвърлянето на иска, не са прекъснали погасителната давност.

Възражението по чл. 423 ал. 1 от ГПК, подадено от ответника в настоящето производство А. Д. не е действие, годно да прекъсне погасителната давност. Разпоредбата на чл. 116 б. „б“ от ЗЗД визира активни процесуални действия на титуляра на вземането, който е ищецът, а не ответникът. Депозираното възражение от ответника, като действие, оспорващо вземането, не може и да измести началният момент, от който да започва да тече давността. Същият е моментът, в който вземането е станала изискуемо, което е денят след развалянето на предварителния договор, както беше посочено по-горе.

Съдът намира, че и извършеното плащане от ответника в рамките на изпълнително дело № 408 по описа за 2017 г. на Частен съдебен изпълнител Д. В. не прекъсва погасителната давност. Плащането е извършено в срока за доброволно изпълнение, но в рамките на вече започнал изпълнителен процес. В този смисъл, не може да се приеме, че е доброволно погасяване на дълга, респ. да представлява признание на вземането от страна на длъжника. Напротив, последващите процесуални действия А. Д. обуславят извода, че той е оспорвал вземането и плащането в срока за доброволно изпълнение е обусловено единствено от избягването на действия по принудително изпълнение и допълнителни разноси в хода на изпълнителното производство. Но дори и да се приеме, че така направено плащане съставлява признание на вземането, от датата на извършването му до датата на подаване на исковата молба, иницирала настоящето производство отново е изтекъл срок

по-дълъг от пет години. По делото липсват категорични доказателства кога е извършено това плащане, но въз основа на твърденията на самия ищец и данните в съдържанието на обратния изпълнителен лист, съдът приема, че то е направено на 18.07.2017 г. От тази дата до 17.08.2022 г. е изтекъл давностния срок по чл. 110 от ЗЗД.

Във връзка с ищцовите доводи, касателно прекъсването на погасителната давност, следва да се отбележи и липсата на идентичност между вземането, предмет на предходните производства (заповедно и исково) и това, което се претендира по настоящето дело. В хода на производствата по чл. 410 и чл. 422 от ГПК М. Д. е заявил претенция за заплащане на задатък в двоен размер, докато в настоящето дело искът е за връщане на дадена парична сума на отпаднало основание. Т.е. касае се за различни по правната си природа вземания, макар и те да изхождат от едно и също облигационно правоотношение – предварителен договор за покупко – продажба на недвижим имот.

С оглед гореизложените съображения, съдът намира ответниковото възражение за погасяването на вземането по давност за основателно, поради което осъдителният иск се явява неоснователен.

С оглед извода за неоснователно на предявения иск и на основание чл. 78 ал. 3 от ГПК ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника направените от него разноски за заплащане на адвокатско възнаграждение за един адвокат в размер на 2 336,26 лв. Съдът намира, че следва да бъде уважено направеното от ищеца възражение за прекомерност, тъй като производството не се отличава с фактически и правна сложност, с множество открити съдебни заседания или голям обем от доказателства. Ето защо, в полза на ответника следва да бъде присъден адвокатски хонорар в размер на нормативно установения минимум съгласно чл. 7 ал. 2 т. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 235 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ, като погасен по давност, предявения от М. В. Д., ЕГН *****, с адрес в */* против А. Е. Д., ЕГН *****, с адрес в **** иск за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 11 000 EUR (единадесет хиляди евро) с левова равностойност от 21 514 лв. (двадесет и една хиляди петстотин и четиринадесет лева), като получени на отпаднало основание – развален предварителен договор за покупко – продажба на недвижим имот, сключен на 30.06.2016 г.

ОСЪЖДА М. В. Д., ЕГН *****, с адрес в **** да заплати на А. Е. Д., ЕГН *****, с адрес в **** сумата от 2 336,26 лв. (две хиляди триста тридесет и шест лева и двадесет и шест стотинки), представляваща направени от ответника разноски за заплащане на адвокатски хонорар за един адвокат, като ОТХВЪРЛЯ искането над уважения размер до претендирания такъв от 2 400 лв.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба, подадена чрез Софийски районен съд до Софийски градски съд в двуседмичен срок, считано от датата на връчването му на страните по делото.

Съдия при Софийски районен съд: _____